جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ ۷۹/۹/۲۰
شماره ۱۶۰/۱۶۶/۱۸۴۷۸
پیوست یک برگ

بسمه تعالی

جناب آقای مهندس الویری
شهردار محترم تهران

سلام علیکم .

بازگشت به نامه شماره ۱-۷۸۱۰/۷۸۲۵۰۸۵ به تاریخ ۷۸/۸/۴ جنابعالی درخصوص بررسی لایحه‌ی تغییر و اصلاح میزان و نوع برخی از درآمدهای قابل حصول شهرداری تهران - مرحله اول - که به شماره ۶۸۴۹ به تاریخ ۷۸/۸/۸ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران ثبت و در سی و ششمین جلسه علنی شورا به تاریخ ۷۸/۸/۱۱ اعلام وصول شده است و جهت بررسی طی نامه شماره ۱۶۰/۶۸۴۹ به تاریخ ۷۸/۸/۱۱ هیئت رئیسه شورا به کمیسیون اقتصادی، برنامه و بودجه و امور حقوقی شورا به عنوان کمیسیون اصلی ارجاع و متعاقباً طی نامه‌های شماره ۱۶۱/۹۸۹ به تاریخ ۷۹/۲/۲۱ و ۱۶۱/۳۰۰۴ به تاریخ ۷۹/۵/۱۱ و ۱۶۱/۵۰۴۱ به تاریخ ۷۹/۷/۱۲ هیئت رئیسه شورا از آن کمیسیون مورد پیگیری جهت ارائه گزارش قرار گرفته است و با توجه به عدم پاسخ آن کمیسیون حسب تشخیص هیئت رئیسه وقت شورا موضوع جهت بررسی در ردیف اول دستور پنجاه و هفتمین جلسه علنی شورای اسلامی شهر تهران به شماره ۱۶۱/۳۵۱ به تاریخ ۷۸/۱۲/۱۶ قرار گرفته و در جلسه‌ی مزبور به تاریخ سه شنبه هفدهم اسفند ماه سال ۱۳۷۸ مطرح و پس از بررسی مفاد ماده ششم (۶) پیشنهادی لایحه‌ی مزبور تحت عنوان عوارض اماکن فرهنگی، ورزشی و .... به انضمام شش تبصره‌ی الحاقی ذیل آن به تصویب اکثریت آرای موافق اعضای شورای اسلامی شهرتهران حاضر درجلسه مزبور رسیده و با عنایت به این که ماده مزبور و تبصره‌های ذیل آن در چارچوب لایحه‌ی پیشنهادی مطرح و به تصویب رسیده بود ابلاغ آن تا زمان تصویب کل لایحه‌ی مزبور معوق ماند. علیهذا به استناد مصوبه ابلاغ تفکیکی عوارض شهرداری تهران تصویب شده درجلسه ۱۱۹ به تاریخ ۷۹/۸/۳۰ ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۵۳/۱۷۴۹۶ به تاریخ ۷۹/۹/۷ عوارض تصویبی فوق الذکر مشتمل بر ماده واحده و شش (۶) تبصره ذیل آن را جهت اقدام و اجراء به شرح پیوست ابلاغ می‌نماید.

لازم به ذکراست که به استناد تبصره‌ی ذیل ماده واحده مصوبه ابلاغ تفکیکی عوراض شهرداری تهران تصویب شده در جلسه ۱۱۹ به تاریخ ۷۹/۸/۳۰ ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۵۳/۱۷۴۹۶ به تاریخ ۷۹/۹/۷، بندهای ۱ و ۲ و ۳ ماده واحده و تبصره‌ی ذیل آن

جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ ۷۹/۹/۲۰
شماره ۱۶۰/۱۶۴۳/۱۸۴۷۸
پیوست ندارد

درخصوص اخذ عوارض از نمایش فیلمها در کلیه سینماهای شهر تهران لغو و مسکوت اعلام شده است و الباقی مفاد ماده فوق‌الذکر و تبصره‌های ذیل آن به قوت خود باقی است.

رحمت اله خسروی
رئیس شورای اسلامی شهر تهران

رونوشت:
۱ - وزارت کشور.
۲ - فرمانداری تهران.
۳- استانداری تهران.
۴ - اعضای محترم شورای اسلامی شهر تهران.
۵ - روابط عمومی شورای اسلامی شهر تهران.
۶ - اداره کل مصوبات.

جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ ....
شماره ....
پیوست ....

متن مصوبه

اخذ عوارض از اماکن تفریحی، فرهنگی و ورزشی و ...... در شهر تهران

(مشتمل بر ماده واحده و شش (۶) تبصره‌ی ذیل آن)

مصوب پنجاه و هفتمین جلسه رسمی

شورای اسلامی شهر تهران

به تاریخ سه شنبه هفدهم اسفندماه

سال ۱۳۷۸

ماده‌واحده (ماده ششم لایحه پیشنهادی):

کلیه (سینماها و تماشاخانه‌ها و سالن‌های نمایش (۱))نمایشگاه‌های عمومی و تخصصی داخلی و بین المللی ، استخرها و استخر سوناها، پارک و شهرک‌های بازی و برگزار کنندگان مسابقات ورزشی داخلی و بین المللی و برگزار کنندگان سیرک و باغ وحش‌ها و هر نوع کنسرت و میهمانی که جنبه‌ی عمومی دارد و به شرح زیر مشمول پرداخت عوارض شهرداری می‌گردد و صاحبان، مدیران و متصدیان و برگزارکنندگان این گونه اماکن به استناد ماده ۷۸ قانون شهرداری مکلفند به طریقی که شهرداری مقرر می‌نماید نسبت به وصول و ایصال عوارض شهرداری در قبال دریافت حق الوصول مناسب اقدام نمایند.

۱ – عوارض نمایش فیلم‌های فارسی در کلیه سینماهای شهر تهران به مأخذ درجه بندی فیلم‌های فارسی :

الف :پنج در صد (۵٪)
ب : ده در صد (۱۰٪)
ج : پانزده در صد (۱۵٪)(۲)

۲ – عوارض نمایش فیلم‌های دوبله به فارسی و یا زبان اصلی بازیرنویس فارسی به مأخذ بیست و پنج در صد (۲۵٪) بهای بلیط(۳)

۳ – عوارض نمایش فیلم به زبان اصلی و فیلم هایی که در خارج از کشور دوبله شوند به مأخذ سی در صد (۳۰٪) بهای بلیط (۴)

تبصره یک [۱]:مبنای تشخیص وصول عوارض، پروانه نمایش صادره از اداره کل نظارت و ارزشیابی معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خواهد بود.(۵)

۴ – عوارض مسابقات ورزشی تمام رشته‌های ورزشی تحت پوشش سازمان تربیت بدنی و مسابقات اتومبیل رانی و موتور سورای ده درصد (۱۰٪) بهای بلیط ورودی.

۵ – عوارض استخرهای روباز و سرپوشیده که فقط اختصاص به شنای عمومی، تفریحی دارند و همچنین از ورودیه مجموعه استخرسوناها ده در صد (۱۰٪) بهای بلیط ورودی و یا حق عضویت ماهیانه و سالیانه .

۱-۲-۳-۴-۵ :

براساس مصوبه جلسه ۱۱۹ به تاریخ ۷۹/۸/۳۰ ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۵۳/۱۷۴۹۶ به تاریخ ۷۹/۹/۷ لغو شده است

تبصره دو[۲]: عوارض آموزش در کلیه استخرهای سر پوشیده و روباز و کلیه باشگاههایی که به آموزش انواع رشته‌های بدن سازی، تکواندو و بسکتبال و فوتبال و سایر رشته‌ها می‌پردازند پنج در صد (۵٪) حق آموزشی هر دوره.

۷ – عوارض بلیط‌های ورودی مراکز برگزار کننده انواع برنامه‌های صحنه ایی و عملیات آکروبات، تردستی، کنسرت، سیرک، میهمانی و مجالس میهمانی که جنبه ی عمومی دارد پانزده در صد (۱۵٪) قیمت ورودی.

تبصره سه[۳]: در مراسم میهمانی هایی که با غذا پذیرائی می‌گردد حداکثر پنجاه در صد (۵۰٪) قیمت ورودی به عنوان هزینه ی غذا (حداکثر تا چهل هزار ۴۰/۰۰۰ ریال برای هر نفر) از پرداخت عوارض معاف و مابقی مبلغ ورودی مشمول عوارض خواهد بود.

۸ – عوارض بلیط ورودی و بلیط‌های استفاده از بازی و سرگرمی داخل محوطه کلیه اماکن تفریحی، پارک‌ها، شهرک‌های بازی و مراکزی که دستگاههای بازی الکترونیکی و مکانیکی را جهت استفاده عمومی دایر می‌نمایند و همچنین باغ وحش به میزان ده در صد (۱۰٪) قیمت بلیط

تبصره چهار[٤]: دستگاه‌هایی که در این گونه مراکز به وسیله و مشابه آن مورد استفاده قرار می‌گیرند و دارای بلیط نمی‌باشند نیز مشمول ده در صد(۱۰٪) عوارض خواهند بود که نحوه محاسبه آن در آئین نامه طرز وصول این مصوبه اعلام می‌شود.

۹ – کلیه برگزارکنندگان نمایشگاه‌های داخلی و بین المللی و برگزارکنندگان نمایشگاه هایی که به منظور عرضه و فروش هر نوع محصول برگزار می‌گردد و ورودیه دارند بر مبنای ده در صد (۱۰٪) بهای بلیط ورودی برای نمایشگاه‌های داخلی و بیست درصد بهای بلیط ورودی برای نمایشگاه‌های بین المللی.

۱۰ – چنانچه هر یک از مسئولان و متصدیان اماکن عمومی از قبیل باشگاه‌ها ،سالن‌های پذیرائی، رستوران‌ها، چلوکبابی‌ها، هتل‌ها و سلف سرویس‌ها و اماکن مشابه دیگر که قصد واگذاری محل کسب خود (سالن‌ها) را برای برگزاری مجالس میهمانی، عروسی، کنسرت، سینما و ...... داشته باشند می‌بایست ده درصد (۱۰٪) به عنوان عوارض در ذیل مبلغ کل قرارداد اضافه نمایند و آن را وصول و به حساب درآمد شهرداری به طریقی که مقرر می‌گردد واریز نمایند.

تبصره پنج[٥]: کلیه موزه‌های تحت پوشش سازمان میراث فرهنگی و شهرداری مشمول پنج درصد (۵٪) عوارض بابت بهای هر بلیط ورودی می‌باشند.

تبصره شش [٦]: آئین نامه اجرائی نظارت و کنترل فروش بلیط اماکن تفریحی، ورزشی و..... حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب و ابلاغ این مصوبه توسط شهرداری تهران تهیه و پس از تصویب در مراجع ذیصلاح جهت اجراء ابلاغ خواهد شد.

قوه قضاییه
دیوان عدالت اداری

فَلا تَتَّبِعُوا الْهَوىٰ اَنْ تَعدِلُوا

دادنامه آرای هیات عمومی

کلاسه پرونده:	518/87
شاکی:	
موضوع:	ابطال بند 5 تبصره یک و قسمت اول تبصره 2 مصوبه پنجاه وهفتمین جلسه مورخ 17/12/1387 شورای اسلامی شهر تهران.
تاریخ رأی:	یکشنبه 27 بهمن 1387
شماره دادنامه:	87/832

گردشکار: وکیل شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، به موجب بند 5 تبصره یک ماده واحده تحت عنوان عوارض اماکن فرهنگی ورزشی، استخرهای روباز و سرپوشیده که فقط اختصاص به شنای عمومی و تفریحی دارند و همچنین از ورودیه مجموعه استخر و سوناها 10درصد بهای بلیط ورودی یا حق عضویت ماهیانه و سالانه به عنوان عوارض تعیین و به موجب قسمت اول تبصره 2 همان ماده واحده عوارض آموزش در کلیه استخرهای سرپوشیده و روباز و کلیه باشگاههایی که به آموزش انواع رشته‌های ورزشی می‌پردازند، 5درصد حق آموزش هر دوره تعیین گردیده است و به استناد تبصره‌های مذکور شهرداری منطقه 5 تهران با صدور قبوض متعدد و برگه‌های اخطار اجرایی اقدام به مطالبه مبالغ کثیری بابت عوارض درآمد از موکل و دیگر شهرداریها نیز در اقدام مشابه از دیگر باشگاههای ورزشی چنین مبالغی را مطالبه نموده‌اند. لیکن مفاد تبصره‌های مذکور مغایر با اهداف قانونگذار از معافیت اینگونه اماکن از پرداخت هرگونه مالیات و عوارض مربوط به درآمد در نص صریح ماده 134 قانون مالیاتهای مستقیم می‌باشد بنحوی که قانونگذار در این ماده صراحتاً اعلام می‌دارد، درآمد باشگاهها و موسسات ورزشی دارای مجوز از سازمان تربیت بدنی حاصل از فعالیتهای منحصراً ورزشی از پرداخت مالیات معاف است. همچنین به موجب ماده 5 قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، برقراری هرگونه عوارض از سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و کالاهای تولیدی و همچنین آن دسته از خدمات که در ماده 4 این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است و برقراری عوارض به درآمدهای ماخذ محاسبه مالیات و ... توسط شورای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد. در خصوص این ماده چند نکته قابل توجه می‌باشد. 1- اینکه مفهوم مخالف قسمت اول این ماده مجوزی برای شورای اسلامی در تعیین

عـوارض برای دیگر کالاها و خدمات نمی‌باشد و این امر نیاز به صراحت قانونی با ذکر موارد از سوی قانونگذار دارد. 2- شورای اسلامی شهر تهران و شهرداریها در مقام تعیین عوارض بردرآمدها نمی‌باشند و اصلاً در صلاحیت و حدود اختیارات آنها نمی‌باشد و متولی این امر به موجب قانون، حوزه‌های مالیاتی و ادارات تابعه آنها زیر نظر وزارت امور اقتصادی و دارایی کشور می‌باشند و آنچه که به موجب ماده 2 قانون نوسازی و عمران شهری برقراری عوارض در خصوص آنها به شهرداریها واگذار گردیده است، اراضی، ساختمانها و مستحدثات واقع در محدوده قانونی شهر می‌باشد و تعیین عوارض بردرآمدها به هیچ عنوان در صلاحیت شهرداریها یا شورای اسلامی شهر نمی‌باشد. 3- اینکه به صراحت ماده مذکور برقراری عوارض بردرآمدهای ماخذ محاسبه مالیات... توسط شورای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد. این در حالی است که باشگاه ورزشی موکل و سایر باشگاههای ورزشی نزد حوزه‌های مالیاتی مربوط دارای سوابق مالیاتی هستند و درآمدهای آنها تحت نظارت و بررسی حوزه‌های مالیاتی قرار دارد و برخی از درآمدهای آنها نیز ماخذ محاسبه مالیات قرار می‌گیرد. با این وصف برقراری عوارض به درآمدهای ماخذ محاسبه مالیات در خصوص باشگاههای ورزشی به موجب نص صریح ماده فوق توسط شورای اسلامی ممنوع و خلاف قانون و مغایر با آن می‌باشد. به موجب ماده 52 قانون مالیات بر ارزش افزوده، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، لغو گردیده و باشگاههای ورزشی نیز مانند دیگر مشاغل مشمول پرداخت عوارض به شرح مقرر در آن قانون می‌باشند و با این وصف ادامه اقدام شورای اسلامی و شهرداری در اخذ عوارض بردرآمد از اینگونه دستگاهها به استناد قانون اصلاح ... و مصوبه‌های مبتنی بر آن کاملاً غیر قانونی خواهد بود. لذا با عنایت به خارج بودن وضع عوارض بردرآمدها از شمول صلاحیتها و اختیارات شهرداریها به موجب قانون نوسازی و عمران شهری و تخصیص آن صرفاً به وضع عوارض بر ساختمانها، اراضی و مستحدثات و نیز وجود حوزه‌های مالیاتی و ادارات تابعه آنها به عنوان متولی امر اخذ مالیات و عوارض بردرآمدها، تقاضای ابطال بند 5 تبصره یک و قسمت اول تبصره 2 ماده واحده تحت عنوان عوارض اماکن فرهنگی، ورزشی به لحاظ مغایرت با ماده 134 قانون مالیاتهای مستقیم، ماده 5 و بند (د) ماده 4 قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی و نیز ماده 2 قانون نوسازی و عمران شهری و مواد 50 و 52 قانون مالیات بر ارزش افزوده را دارم. رئیس شورای اسلامی شهر تهران در پاسخ به شکایت مذکور طی نامـه شماره 14971/160 مورخ 10/9/1387 اعلام نموده است، 1- وکیل شاکی در دادخواست خود برای اثبات ادعای مطروحه به ماده 134 قانون مالیاتهای مستقیم استناد نموده است. در ذیل این ماده قانونی «باشگاهها و موسسات ورزشی دارای مجوز از سازمان تربیت بدنی حاصل از فعالیتهای منحصراً ورزشی از پرداخت مالیات معاف» شده‌اند. قانون یاد شده راجع به معافیتهای مالیاتی است و به هیچ وجه با «عوارض» ارتباطی ندارد و تبعاً ادعای مطروحه بلاوجه و غیر مستند است. 2- وکیل مدعی گردیده که شورای اسلامی شهر تهران صالح به وضع عوارض در خصوص مورد نمی‌باشد. همانگونه که مستحضرید، حسب مندرجات متن ماده 5 قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب 22/10/1381، از ابتدای سال 1382 برقراری عوارض و سایر وجوه برای آن دسته از خدمات که در ماده 4 این قانون تعیین شده است، برای شوراهای اسلامی ممنوع است، بنابراین ممنوعیتی برای شوراهای اسلامی جهت وضع عوارض در سایر موارد مندرج در ماده 4 این قانون وجود ندارد. از سوی دیگر وظیفه وضع عوارض در سایر موارد بر عهده شوراهای اسلامی قرار داده شده

است. لذا وضع عوارض موضوع دادخواست حاضر توسط شورای اسلامی شهر تهران کاملاً در چهارچوب صلاحیتهای شورای اسلامی شهر تهران تصویب گردیده و با توجه به عدم اعتراض مسئولین اجرایی ذیربط نسبت به مندرجات آن از اعتبار قانونی برخوردار است. 3- وکیل برای اثبات ادعای بلاوجه خود به ماده 52 قانون مالیات برارزش افزوده مصوب9/11/1386استنادنموده‌اند، نامبرده مدعی شده‌اند که ماده52 قانون اخیرالذکر، مقررات مربوطه مندرج در قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب22/10/1381 را لغو نموده است. در حالی که در این ماده قانونی همانند سایر مجموعه‌های قانونی دیگر، قوانین و مقررات مغایر را لغو نموده‌اند و به هیچ وجه ناسخ کلیه مقررات قبلی نمی‌باشد. در این ماده قانونی آمده است، «از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1381 و اصلاحیه بعدی آن و سایر قوانین و مقررات خاص و عام مغایر ... لغو گردیده ....» است. 4- وکیل به ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده برای اثبات ادعای بلاوجه خود استناد نموده است، نامبرده مدعی شده مداخله شورای اسلامی شهر تهران در وضع عوارض خدمات مذکور در ماده 50 قانون و درآمدهای ماخذ محاسبه مالیات ممنوع است. همانگونه که مستحضرید ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده «برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای ارائه خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها تعیین شده است» را ممنوع نموده است، لکن در این قانون تکلیفی برای عوارض مورد اعتراض پیش‌بینی نشده و تبعاً ادعای وکیل بلاوجه است. همچنین در ادامه این ماده قانونی «... برقراری عوارض به درآمدهای ماخذ محاسبه مالیات سود سهام شرکتها، سود اوراق مشارکت، ...» توسط شورای اسلامی منع شده است در حالی که عوارض موضوع این قسمت از ماده 50 فوق‌الاشعار عوارض مربوط به درآمدهای ماخذ مالیات است و عوارض مورد اعتراض در دادخواست تقدیمی وکیل، همانگونه که از عنوان مصوبه مشخص است عوارض اماکن و مشاغل است و به هیچ وجه از قبیل عوارض موضوع ذیل ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده نمی‌باشد تا مشمول ممنوعیت مندرج در آن گردد. لذا مصوبه مورد اعتراض وکیل هیچگونه تعارضی با مقررات جاری نداشته و تبعاً رد شکایت موضوع دادخواست تقدیمی مورد استدعا است. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.رأی هیأت عمومیبا عنایت به حکم صدر ماده یک قانون موسوم به تجمیع عوارض که مقرر داشته است از ابتدای سال 1382 برقراری و دریافت هرگونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از ملی و محلی از تولیدکنندگان کالاها، ارائه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می‌پذیرد و نظر به بند (د) ماده 4 قانون مذکور که عوارض خدمات باشگاهها را به میزان 2 درصد هزینه تعیین کرده و در ماده 5 قانون فوق‌الذکر برقراری هر گونه عوارض در مورد آن دسته از خدماتی که در ماده 4 قانون، تکلیف آن از حیث پرداخت عوارض تعیین شده صریحاً ممنوع گردیده است، بند 5 تبصره یک و تبصره 2 مصوبه پنجاه و هفتمین جلسه مورخ 17/12/1378 شورای اسلامی شهر تهران در خصوص برقراری عوارض از استخرهای روباز و سرپوشیده و سایر باشگاهها، مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر تهران تشخیص داده می‌شود و مستنداً به قسمت دوم اصل 170 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده یک و بند یک ماده 19 و ماده 42 قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد./ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری معاون قضائی دیوان عدالت اداری رشیدی تاریخ

دادنامه: 27/11/87 شماره دادنامه: 833 کلاسه پرونده: 87/601مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.شاکی: آقای فرهاد محمدی.موضوع شکایت و خواسته: ابطال بندهای (ب) و (ج) و تبصره یک ماده 5 تصویب‌نامه شماره 703377/ت30374 هـ مورخ 22/12/83 هیأت وزیران.